SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 46/2018-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [redacted], [redacted], zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Nezábudková 22, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia č. 51511319500 z 10. marca 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [redacted] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2018 doručená sťažnosť [redacted], [redacted] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 39 ods. 1 ústavy

rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia (ďalej len „Sociálna poisťovňa“) č. 51511319500 z 10. marca 2009 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že napadnutým rozhodnutím bol sťažovateľke priznaný od 1. januára 2009 krátený starobný dôchodok v sume 99,20 € mesačne. Podaniami zo 16. marca 2017 a 27. apríla 2017 sťažovateľka požiadala Sociálnu poisťovňu o preverenie správnosti rozhodnutia o starobnom dôchodku. Zo strany Sociálnej poisťovne bol sťažovateľke doručený list z 15. mája 2017, v ktorom boli uvedené dôvody, pre ktoré podľa Sociálnej poisťovne bolo o nároku na starobný dôchodok sťažovateľky rozhodnuté v súlade s právnymi predpismi, ktorými je Sociálna poisťovňa pri výkone sociálneho poistenia viazaná. Zo sťažnosti a z jej príloh tiež vyplýva, že sťažovateľka má nárok na starobný dôchodok aj z Českej republiky. Česká správa sociálneho zabezpečenia, ústredie – odbor rozhodovania o dávkach dôchodkového poistenia, doručila sťažovateľke list z 23. júna 2017, v ktorom sa uvádza, že rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia bol sťažovateľke priznaný starobný dôchodok vo výške 7 086 Kč mesačne.

3. Sťažovateľka považuje výslednú sumu priznaného kráteného starobného dôchodku zo strany Sociálnej poisťovne vo výške 99,20 € za nesprávnu a v rozpore s ústavou. Domnieva sa, že bola ukrátená na svojich právach z titulu nepomerne vysokého krátenia priznaného starobného dôchodku.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa - [redacted], nar.: [redacted], štátny občan Slovenskej republiky, zaručené čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 10.03.2009, č.: 51511319500, porušené bolo.

2. Zrušuje sa rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 10.03.2009, č.: 51511319500 a vec sa vracia Sociálnej poisťovne, ústredie na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie podľa ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je Sociálna poisťovňa, ústredie povinná vyplatiť k rukám právneho zástupcu sťažovateľa: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát, Nezábudková 22, 821 01 Bratislava, nasledovne:
a, 2x režijný paušál = 8,84 eur....8,84 x 2 = 17,68 eur
b, 2x právny úkon = 143 eur ... 143 x 2 = 286 eur
Celkovo trovy právneho zastúpenia: 17,68+286= 303,68 eur.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity.

8. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

9. Z uvedeného vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, keďže toto má právomoc preskúmať všeobecný súd, tak, ako o tom bola sťažovateľka aj poučená v napadnutom rozhodnutí.

10. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, IV. ÚS 155/2010).

11. Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľky bola podaná aj oneskorene, keďže napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne je z 10. marca 2009 a sťažovateľka podala sťažnosť až v januári 2018, teda zjavne po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

12. Zároveň ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v III. bode sťažnosti v rámci odôvodnenia právomoci ústavného súdu sťažovateľka uvádza, že porušovateľmi základných práv sú Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Najvyšší súd Slovenskej republiky. Uvedené vôbec nekorešponduje s petitom a ani s ostatným obsahom sťažnosti, kde je ako porušovateľ základných práv uvedená Sociálna poisťovňa. V tejto časti sťažnosť pôsobí zmätočne a vytvára priestor na dohady.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2018